

"לְדוֹרוֹת" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

שאלון לרישום קורות ניצולי השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים מפורסם באתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם פרטי: קלאודיה	שם משפחה: ויניק
---------------------	--------------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה
במידה והשאלה אינה נוגעת אלייך, אין צורך לענות עליה

בלועזית Kaplun		שם משפחה איתו נולדתי: קפלון
שנת לידה: 1930	מין: נקבה	שם פרטי איתו נולדתי: חייקה
בלועזית Bilopolih		עיר לידה: ישוב בילופוליה ליד עיר וניצה
שם פרטי ושם נעורים של האם:		שם פרטי ושם משפחה של האב:
ארץ המגורים: רוסיה	בלועזית Tolle	מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: טולה
חבר בארגון או בתנועה: (בית"ר, השומר הצעיר, בני עקיבא)	מקצוע לפני המלחמה: (תלמיד, סנדלר, מורה) תלמידה	השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: (יסודי, תיכון, אוניברסיטה, ישיבה) תלמידה
מקומות מגורים בתקופת המלחמה: (שם העיר או האזור ושם הארץ) 1932 עברו לברובריק דנסטויק		
בלועזית	במידה והיית בגטו, ציין את שמו	
בלועזית	במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו	
תאריך השחרור:	המקום בו נודע לך כי הנך אדם חופשי:	
ציין מקום אליו חזרת לאחר השחרור	במידה והיית במחנה עקורים ציין את שמו (מחנות פליטים שהוקמו לאחר המלחמה בעיקר באוסטריה, גרמניה ואיטליה)	
במידה ועלית באנייה, ציין את שמה	שנת עליה: 1994	במידה והיית במחנות מעצר בקפריסין, ציין ממתן עד מתי

אנא ספרי/ על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: הבית בו גדלת, בית הספר, חברי ילדותך; במה עסקו הוריך, המשפחה המורחבת, חגים ומאכלים)

נא לכתוב בגוף ראשון

שמי קלאודיה ונולדתי בשנת 1930 ביישוב בילופוליה ליד וינצה באוקראינה בשנת 1932, משפחתי עברה לעיר טולה ברוסיה וריקדונסקי, אבי היה חייל ואימא שלי הייתה איתי ועם אחיי בבית.

נא ספרי/ על קורותיך בזמן המלחמה

(גירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים במחתרת, השתתפות בבריחה או בהתנגדות, האנשים שהיו בסביבתך בגטו או במסתור, במי נעזרת או אולי למי עזרת):

בזמן המלחמה הייתי בגיל 11 ותלמידה בבית ספר, בשנת 1941 התחילה המלחמה בעיר בה גרתי, מטוסי הגרמנים הפציצו את המקום ואני ומשפחתי עזבנו את הבתים שבהם גרנו, אבא שלי היה במלחמה ואימא שלי, יחד איתי ועם אחיי, עזבנו את הבית ונדדנו ברכבות ובספינות במשך חצי שנה עד שלבסוף הגענו לעיר אורלסק במדינת קזחסטן שם היו מלא אנשים שהצליחו לברוח מהנאצים שם גרנו בתוך האדמה כי לא היה לנו איפה לגור. בנינו מין מבצר בכדי שנאכל אני ומשפחתי להיות בפנים בחדר אחד גרתי עם שתי אחיותיי וטיפלתי בהם בזמן שאימא שלי עבדה במסילות הברזל עד 1944 גרנו באורלסק ואז אחיה של אימא החליט שצריך לחזור לאוקראינה ואז הוא לקח אותי ואת אימא שלי ואת אחיי ויחד עם אשתו התחלנו לחזור לאוקראינה, גם שחזרנו לכיוון אוקראינה הגרמנים הפציצו את הרכבת שבה חזרנו אז מייד ירדנו מהרכבת בעיר הראשונה שהייתה בדרך מזרח אוקראינה הייתה אישה אחת בזמן שהנאצים חיפשו את היהודים בבית המועצות עזרה לי ולמשפחתי והסתירה אותנו במשך חצי שנה מהנאצים חיפשו את היהודים, לאחר חצי שנה עברנו לעיר רומני ליד סומה באוקראינה ושם התחלנו שוב מאפס, ללא בגדים וללא חיסונים לילדים הקטנים, הכול מההתחלה ללא שום עזרה מאף אחד.

אנא ספרי/ על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(השחרור וחזרתך הביתה, חיך אחרי המלחמה, העפלה/ עליה):

בשנת 1943 אבי נפטר מעת המלחמה, הדודים שלי עם סבי וסבתי נספו שם בוינצה בזמן המלחמה, אחרי המלחמה הייתי בת 15 ועד גיל 16 למדתי בבית ספר עד שהתחלתי לעבוד בתחנת נפט כדי לעזור לאימא שלי לגדל את אחיותיי. לאחר שבת התחתנה במוסקבה גרתי איתה ביחד עם אחותי, עד שכולם יחד החלטנו לעלות לארץ ישראל.

נא ספרי/ על חיך בארץ

(תחושותיך בעת עלייתך ארצה, פעילותך הציבורית או התרבותית, המשפחה שהקמת, המסר שברצונך להעביר לדורות הבאים):

כשהגעתי לארץ, הרגשתי שאני יהודייה כי ברוסיה הכול היה קשה וסבלנו מאנטישמיות רבה, כשהגעתי לארץ התעניינתי במסורת היהודית וקראתי ספרים על היהדות, הכול היה טוב ולא הייתי צריכה להסתיר את היותי יהודייה, המסר שלי לעתיד ולדורות הבאים שכל מה שעברתי לא יחזור על עצמו לעולם, אני שמחה שעליתי לארץ ישראל והקמתי משפחה, עם נכדים ובקרוב נינים שעובדים וחיים בארץ ישראל.

ראיון: אושרי אביטבול, טבריה

תאריך הראיון: אפריל 2013

יד ושם

המשרד לאזרחים ותיקים

ראיון: משה כהן
חולון, ינואר 2013